02/07/2025

Πανηγυρίζει το Παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας στον Πειραιά

/ Ενορίες

Με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Όλγας της Ισαποστόλου, πανηγυρίζει την Παρασκευή 11 Ιουλίου, το παρεκκλήσιο της ενορίας Ευαγγελιστρίας Πειραιώς (Γενναδίου 4 και Πύλης) με το ακόλουθο πρόγραμμα:

Την Πέμπτη 10/07 στις 19:15 θα ψαλεί πανηγυρικός εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

Την Παρασκευή το πρωί 11/07 θα τελεσθεί η Θεία Λειτουργία και στις 18:00 θα ψαλούν ο Εσπερινός και η Παράκληση της Αγίας.

• Συνδέω το όνομά μου με το Παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας

Το παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, το διάστημα αυτό αγογραφείται.

Ζητούνται δωρητές για τις κάτωθι αγιογραφίες:

• Ανάληψις (κόστος 2.800 ευρώ)

• Πεντηκοστή (κόστος 2.800 ευρώ)

• 3 Ευαγγελιστές (κόστος εκάστου 1.200 ευρώ)

• 16 Ολόσωμοι Προφήτες σε διάκοσμο (κόστος εκάστου 700 ευρώ) (Δαυίδ, Σολομών, Ησαΐας, Ιερεμίας, Δανιήλ, Ιωνάς, Ιακώβ, Ααρών, Αββακούμ, Σοφονίας, Αμώς, Ιωήλ)

• 16 Μπούστα Προφητών (κόστος εκάστου 300 ευρώ) (Μιχαίας, Μαλαχίας, Ωσηέ, Αγγαίος, Βαρούχ, Αβδειός, Νάθαν, Αχιά, Ιωάβ, Σωμεάλ, Αζαρίας, Ανανί).

Πληροφορίες στη Γραμματεία του Πνευματικού Κέντρου,

στο τηλέφωνο 210 4125619 καθημερινά 8.30 π.μ. – 4.00 μ.μ.

Το παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας. Μια ευλογημένη ζωή 25 ετών !

- Του Στέφανου Μίλεση

Το παρεκκλήσιο της Αγίας Όλγας του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς βρίσκεται στην οδό Γενναδίου 4 στον Πειραιά. Πρόκειται για ένα μικρό δρομάκι ελάχιστα γνωστό στους Πειραιώτες, παρά μόνο σε εκείνους που τους αρέσει να περιδιαβαίνουν τους δρόμους της πόλης αναζητώντας ιστορίες ανθρώπων, ιστορίες που έσβησαν στο διάβα του χρόνου αφήνοντας όμως πίσω τους ανεξίτηλα χαραγμένα τα σημάδια της ύπαρξής τους στις επόμενες γενιές.

Η αναζήτηση του Ναού καθίσταται ακόμα πιο δύσκολη καθώς βρίσκεται στρυμωγμένο ανάμεσα στις τεράστιες πολυκατοικίες του μικρού δρόμου. Με αφετηρία τον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς για να μεταβείς στην οδό Γενναδίου πρέπει να κατέβεις την Τζαβέλλα και αμέσως να πιάσεις την κατηφόρα της οδού Πύλης. Ακόμα κι όταν όμως βρεις την μικρή οδό απαιτείται παρατήρηση ώστε η ματιά σου να συναντήσει τη μικρή εκκλησία καθώς βρίσκεται “πνιγμένη” ανάμεσα από ψηλές πολυκατοικίες.

Όμως η εκκλησία της Αγίας Όλγας, διόλου δεν στερείται σε χάρη αλλά και σε ιστορία καθώς κι αυτή -όπως και οι περισσότερες εκκλησίες του Πειραιά – οικοδομήθηκαν από την αγάπη πιστών, ύστερα από αγώνα και οικονομικές θυσίες. Αρχικά φαίνεται να εξυπηρετεί τους ανθρώπους μεγάλης ηλικίας που δεν έχουν την δυνατότητα να “ανηφορίσουν” στο Ναό της ενορίας τους που είναι η Ευαγγελίστρια Πειραιά. Δεν είναι όμως σπάνιο να συναντήσει κάποιος εδώ και ανθρώπους που αναζητούν το γραφικό, το ταπεινό, το λιγότερο πολυπληθές για να μπορέσουν να στρέψουν την προσευχή τους απερίσπαστοι.

Τόσο η οικοδόμηση της εκκλησίας όσο και η ονομασία της οφείλονται σε δύο διαφορετικές γυναίκες που έζησαν σε διαφορετικές εποχές. Η πρώτη ήταν εκείνη στην οποία ανήκε η μικρή έκταση που έμενε όμως για χρόνια ανοικοδόμητη. Η ιστορία της θυμίζει λίγο από το διήγημα “Ο Αμερικάνος” του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Μια υπόσχεση γάμου από έναν άνδρα που έφυγε για την Αμερική αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον. Και μια ζωή αναμονής από την πλευρά της γυναίκας για εκείνον που θα επέστρεφε οικονομικά ανεξάρτητος προκειμένου να πραγματώσει την υπόσχεση που κάποτε έδωσε. Τέτοιες ιστορίες αγάπης και ξενιτιάς δημιούργησαν αμέτρητα δράματα σε μια Ελλάδα που αιμορραγούσε σε ανθρώπινο δυναμικό. Εκατοντάδες νέοι εγκατέλειπαν την πατρίδα τους (δυστυχώς όπως και σήμερα επαναλαμβάνεται) προκειμένου να φτιάξουν το “αύριο”, αφήνοντας κατεστραμμένο και ανεκπλήρωτο το “σήμερα”.

Και η μικρή αυτή έκταση έμενε ανοικοδόμητη, για εκείνη την ξεχωριστή ημέρα της επιστροφής του μετανάστη και της εκπλήρωσης της υπόσχεσής του. Ίσως ένα σπιτικό να στηνόταν εκεί, εάν και εφόσον το όνειρο γινόταν πραγματικότητα. Δεν θέλει και πολύ ο χρόνος να παγώνει σε μια υπόσχεση και το μυαλό να μείνει στραμμένο για πάντα σε μια μακρινή κατεύθυνση… Αμερική, Αυστραλία, Καναδάς.

Μια υπόσχεση λοιπόν που έμεινε ανεκπλήρωτη, στάθηκε αιτία να μείνει η μικρή έκταση ανοικοδόμητη.

Περιήλθε στην ιδιοκτησία των κληρονόμων που ήταν οι αδελφοί Τζώρτζη, Κρητικής καταγωγής. Επρόκειτο για τους Νικόλαο, Ιωάννα και Όλγα Τζώρτζη το σπίτι των οποίων βρισκόταν ακριβώς απέναντι από την ανοικοδόμητη έκταση. Άνθρωποι μεγάλης κοινωνικής προσφοράς και πλούσιου χριστιανικού έργου που η γειτονιά τους αγαπούσε και εκτιμούσε ιδιαίτερα. Ο Νίκος Τζώρτζης δεν άργησε να συλλάβει την ιδέα, στην έκταση της ανεκπλήρωτης υπόσχεσης, να εκπληρώσει το δικό του τάμα, να οικοδομήσει δηλαδή εκκλησία αφιερωμένη στην Όλγα την αδελφή του, τη γνωστή και ως μαμή- που είχε αφήσει τα εγκόσμια το 1976 αφήνοντας πίσω της σπουδαίο φιλανθρωπικό έργο.

Έτσι λοιπόν τον Οκτώβριο του 1997 ξεκίνησαν οι εργασίες ανέγερσης της εκκλησίας της Αγίας Όλγας με πρώτη δωρεά την ίδια την έκταση που τα αδέλφια Νικόλαος και Ιωάννα Τζώρτζη είχαν αποκτήσει, προς τιμή της αδελφής τους Όλγας.

Με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Πειραιώς κ. Καλλινίκου ψυχή στην οικοδόμηση της εκκλησίας στάθηκε ο τότε Προϊστάμενος του Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας π. Μαρίνος Γεωργακόπουλος που επέβλεπε τις εργασίες και προσέφερε και ο ίδιος οικονομικώς για να γίνει επίσπευση των εργασιών που κάποτε σταματούσαν λόγω έλλειψης πόρων και μέσων. Όποιον και να ρωτήσεις σήμερα στη μικρή γειτονιά θα σου μιλήσει για τον πατέρα Μαρίνο τον στυλοβάτη της εκκλησίας.

Τα θυρανοίξια τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Πειραιώς κ. Καλλίνικος στις 7 Οκτωβρίου 2000 ενώ τα εγκαίνια πραγματοποίησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ στις 27 Οκτωβρίου 2012.

Παρατηρώντας το μικρό χώρο που καταλαμβάνει η εκκλησία, διαπιστώνει με έκπληξη την ορθή αξιοποίηση της έκτασης καθώς στον ισόγειο χώρο λειτουργεί αίθουσα εκδηλώσεων. Κάθε Πέμπτη απόγευμα ψάλλεται η Ιερά Παράκληση και στη συνέχεια πραγματοποιείται Κύκλος Μελέτης Αγίας Γραφής. Τελούνται όλες οι ακολουθίες τη Μεγάλη Εβδομάδα, τα Χριστούγεννα και τα Θεοφάνεια. Σε τίποτα η Αγία Όλγα του Ι.Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς δεν υπολείπεται έναντι των άλλων εκκλησιών. Η αγάπη του κόσμου και ιδιαίτερα της γειτονιάς είναι εύκολο να διαπιστωθεί. Από την παραμονή εορτασμού σημαιάκια κρεμιούνται από τα μπαλκόνια και τα σπίτια του δρόμου, τα πάντα ασβεστώνονται, μια ευωδία καθαριότητας απλώνεται ολόγυρα.

Η Θεία Πρόνοια ήθελε η μικρή οδός Γενναδίου να έχει υπάρξει στο παρελθόν η γειτονιά του αείμνηστου πειραιολάτρη Γιάννη Σωτηρίου που δραστηριοποιείτο στα

πολιτιστικά του Πειραιά, με συμμετοχές σε εκδηλώσεις και δράσεις πολλών φορέων και σωματείων, μεταξύ των οποίων και η Φιλολογική Στέγη Πειραιώς της οποίας υπήρξε Τακτικό Μέλος. Στο βιβλίο του "Η Γειτονιά μου. Η Γειτονιά του Κόσμου (Πειραϊκές Αναμνήσεις)" (Πειραιάς 2000), έχει αφιερώσει ολόκληρο κεφάλαιο στην οδό Γενναδίου με τίτλο "Επιστροφή στο γενέθλιο χώρο". Όταν πληροφορήθηκε για την ανέγερση της μικρής εκκλησίας στάθηκε με έκπληξη

– "Μα πώς; Σ' αυτό το στενάκι; Για ποιο λόγο, με ποιανού πρωτοβουλία, με τι δαπάνες; Και στο όνομα ποιας αγίας;".

Δεν άργησε κάποιο Κυριακάτικο πρωινό να επισκεφθεί την παλιά του γειτονιά και φυσικά να κατακλυσθεί από τα συναισθήματα εκείνα που μένουν κρυμμένα για χρόνια στους ανθρώπους, κατάβαθα μέσα στη ψυχή τους, και απελευθερώνονται δοθείσης της ευκαιρίας. Έγραψε ο Σωτηρίου ύστερα από την επίσκεψή του:

"Αραιοκατοικημένη (τη θυμάμαι) τη γειτονιά μου. Με λιγοστά μονόροφα σπιτάκια. Με λίγα μαγαζιά. Όπως το ψιλικατζίδικο του Ατσαλή, το γαλατάδικο του Δήμου, το μπακάλικο του Γκαγκανάτση, ο φούρνος του Οικονόμου... Και πιο πάνω το τσαγκαράδικο του Κουτσούκου και καμιά-δυο υπόγειες ταβερνούλες, το κατάστημα υλικών οικοδομών του Μουσελά με τα τρία παιδιά του- και πιο κάτω, στην οδό Αλεξάνδρου, η ταβέρνα του Καλλίτση...

Υποβαθμισμένη περιοχή, πράγματι η γειτονιά μου. Άνθρωποι του καθημερινού μόχθου, του μεροκάματου, οι κάτοικοί της. Χωρίς καμιά κρατική στοργή, χωρίς -πολλές φορές- συντάξεις. Στερημένοι αλλά με δύναμη και πίστη στη ζωή".

Πόσα άλλαξαν από τότε, και ταυτόχρονα πόσα έμειναν τα ίδια; Μια ερώτηση άνευ απάντησης παρά μόνο σκέψης ότι αυτοί οι άνθρωποι με αυτά τα μέσα κατάφεραν την ανέγερση μια εκκλησίας. Κατάφεραν η μικρή οδός τους να αποτελεί κέντρο εορτασμών, συνάξεων και πίστης. Μήπως και οι περισσότερες εκκλησίες του Πειραιά κάπως έτσι δεν οικοδομήθηκαν;